

Jeg vil gerne rette en stor tak

... til alle, der har støttet mig i de sidste 14 dage, ikke mindst min kontordame Helene Frederiksen.

Allerede fra dag ét har jeg været klar over, at det ville blive hårdt, og vi har da også nogle dage siddet over 12 timer for at registrere den utrolige opbakning fra såvel private som pressen.

Vi har samlet over 30.000 underskrifter og har fået mail fra udlandsdanskere fra 35 lande, lige fra Australien til Grønland.

Her ved afslutningen kommer der forskellige meninger på banen. Det var da også forventet, men jeg vil sige: Der vil aldrig være nogen, som kan få held til at overbevise mig om, at det kan være i orden at have sex med børn, og at børn skal have p-piller helt ned til 9-års alderen. Der vil heller aldrig være nogen, som kan overbevise mig om, at børn ikke tager skade. Jeg har adskillige breve med eksempler på det modsatte - børn, der er dræbt i sjælen.

Jeg har sat denne aktion i værk fordi jeg mener, at vi i dette land ikke kun har ytringsfrihed. Vi har også ytrings-

Mit mål:

Jeg vil gerne pointere, at jeg ikke er så naiv at tro, at jeg skal kunne ændre verden ved at straffe nogle pædofile mænd hårdere i den aktuelle sag.

Jeg mener, vi alle, over hele linien må være med.

Til undervisningsministeren

vil jeg rette en appel om, at vi får børns rettigheder bygget ind som en integreret del af undervisningen fra dag 1.

- De skal lære, at det ikke er i orden at slå børn.

- De skal lære, at det ikke er i orden at misbruge børn.

Hvis det sker, skal de trygt kunne henvende sig til deres lærere, som jeg anser for at være meget dygtige, og har det med ind i deres lærdom fra lærerseminariet, at de forstår at tolke disse børn og tage dem alvorligt.

Til vores sundhedsminister

vil jeg appellere om, at han kommer på banen med et rehabiliteringscenter for vore incestofre, ligesom vi har for torturofre. Vi kan ikke være bekendt, at der går borgere rundt i dette land med livslange traumer, hvilket jeg kan dokumentere med utallige eksempler i breve, skrevet til Lene Espersen og undertegnede.

Her blot to:

- En ældre dame på 80 år ringede en aften og fortalte: »Jeg er så gammel, at jeg ikke mere kan skrive. Vil du love at sætte mit navn på listen. Jeg blev misbrugt, da jeg var 10 år. Jeg har nu levet i 70 år i en tom skal, som en zombie. Min banemand går som en stor mand i byen i dag. Han blev aldrig straffet.

- Jeg har indtil nu fået 70 år«!

Der er eksemplet

fra en dreng, der nu er voksen, som fortalte, at han blev misbrugt gennem 7 år af en voksen, der fik 3 måneders fængsel. Ofret blev bevilget 12 gange psykologhjælp, som han måtte vente i

6 måneder på. Jeg blev hånet, da jeg blev misbrugt. Jeg blev hånet, da manden fik straffen. Jeg blev hånet, da jeg skulle have hjælp.

Vi må også have et center, hvor vi kan hjælpe de pædofile, hvor de kan søge hen og få hjælp.

Jeg kan jo ikke sætte mig ind i hvilke kolossale kræfter, der driver jer, men hvis I erkender, at I har et problem og søger hjælp, har I min dybeste respekt.

Til vores justitsminister.

Vort samfund må nu træde til handling og tildele straffe, der står mål med de gerninger, der bliver udøvet. Vi kan ikke længere være dette bekendt. Slet ikke at lægge det over på vore indsatte i fængslerne i vores magtesløshed. De har problemer nok.

Jeg kan dokumentere med utallige breve, at der er en himmelråbende skævvridning i dette samfund.

Her blot et eksempel:

Det er faderen, hvis 7-årige datter blev voldtaget sidste år. Gerningsmanden fik 3 måneder. Faderen blev så frustreret over den milde dom, at han gennemtævede manden. Han fortæller: Gerningsmanden ødelagde min datters barndom og nu har han smadret min familie. Han fik 3 måneder. Jeg sidder fængslet i 2½ år for vold.

Vi må nu have nogle straffe for vold og misbrug af børn, der kan mærkes. Ikke kun for vores retsfølelse. Hvorfor er det altid kvinder og børn, der skal flygte til krisecentre eller gå under jorden. Lad os fjerne gerningsmændene så lang tid, at børnene falder til ro, kan blive i deres nærmiljø og skole, og de voldsramte voksne kan få den fornødne tid til at opbygge selvværd, og lad os støtte dem alt det vi kan. Vi kan heller ikke have domstole, der påtvinger børn samvær med deres gerningsmænd.

Et dokumenteret eksempel:

- En pige skriver:

Jeg havde en kæreste, med hvem jeg fik en søn. Min tidligere samlever er blevet pågrebet med 400 børnepornografiske billeder og over 350 pornografiske filmklip af små børn. Han har fået 30 dages fængsel. Når han kommer ud til jul, kan han gå i statsamtet. De vil ved dom kunne pålægge mig, at jeg skal aflevere min søn til ham til samkvem. Hvis dette sker, ser jeg ingen anden mulighed end at gå under jorden.

Til sidst vil jeg appellere til vor socialminister og den danske befolkning:

Lad os på alle niveauer, helt ned til du og jeg stå sammen nu, og lad os - hvis vi ser et misrøgtet barn - tage det ind i vores varme stue.

Lad os nu, i stedet for at at stille mistillidsvotumer her og der (det er for fattigt), gå i konstruktivt samarbejde, alle vore dygtige politikere på tværs af alle politiske skel - og hele den danske befolkning.

Lad os afslutte gamle H. C. Andersens år med en vision om, ikke blot at være det bedste landbrugsland i verden, men det bedste sted i verden for vore børn at vokse op i.

Vi har muligheden.

Retsudvalget
REU alm. del - Bilag 232
Offentligt

Note ved REU-sekr.

Modtagne støtteerklæringer m.v. er fremlagt i udvalgssekretariatet.

Med venlig hilsen og ønsket om en god jul.

Peter A. Petersen.